

Sygn. akt II K 376/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 marca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Zambrowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Marta Kołakowska

Protokolant Izabela Orłowska

w obecności Prokuratora -----

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 16.11.2018r., 18.01.2019r., 01.03.2019r.

sprawy **A. J.**,

syna J. i M. z domu M.,

urodzonego w dniu (...) w B.,

oskarżonego o to, że:

w dniu 15 lipca 2018r. około godz. 3:10 na (...) w rejonie miejscowości W., woj. (...) prowadził pojazd mechaniczny marki V. o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości - 0,84 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w I badaniu; 0,81 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w II badaniu; 0,82 miligrama alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza w III badaniu,

tj. o czyn z art. 178 a § 1 kk

I. Oskarżonego A. J. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu i za to na mocy art. 178a § 1 kk skazuje go, zaś na mocy art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza mu karę grzywny w wymiarze 80 (osiemdziesiąt) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawkiiennej na kwotę 10 (dziesięć) złotych.

II. Na mocy art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk orzeka wobec A. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 (trzy) lat.

III. Na mocy art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego A. J. świadczenie pieniężne w wysokości 5000 (pięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej.

IV. Na mocy art. 63 § 4 kk zalicza oskarżonemu A. J. na poczet orzeczonego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia pojazdów okres zatrzymania prawa jazdy od dnia 15 lipca 2018 roku.

V. Zasądza od oskarżonego A. J. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 80 (osiemdziesiąt) złotych tytułem opłaty oraz obciąża go pozostałymi kosztami procesu.

Sygn. akt II K 376/18

UZASADNIENIE

Na podstawie całokształtu zgromadzonego materiału dowodowego Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 15 lipca 2018 roku w nocy A. J. postanowił pojechać samochodem do swojego brata do B.. Był wtedy pod wpływem alkoholu. Około godziny 03.00 z polecenia dyżurnego KPP w Z. funkcjonariusze policji zatrzymali do kontroli drogowej samochód marki V. o numerze rejestracyjnym (...), który miał poruszać się trasą (...) zjeżdżając na przeciwległy pas ruchu. Po zatrzymaniu stwierdzono, że kierował oskarżony A. J.. W czasie kontroli przeprowadzono badanie trzeźwości kierującego, które wykazało 0,84 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, w drugim badaniu 0,81 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu i w trzecim 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu. Kierującemu zatrzymano prawo jazdy.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o: wyjaśnienia oskarżonego A. J. (k. 62v, 11), notatkę urzędową (k. 1), protokół użycia alkomatu ze świadectwem (k. 3, 4), pismo Starostwa Powiatowego (k. 17).

Oskarżony A. J. na etapie postępowania przygotowawczego (k. 11) przyznał się do zarzucanego mu czynu, odmówił wyjaśnień. Przed Sądem (k. 62v) także przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Wyjaśnił, że tego dnia dowiedział się że zostanie ojcem, pochwalił się tym bratu, który go zaprosił do B.. Wsiadł do samochodu i pojechał, był to impuls. Uważa, że był to jego największy błąd w życiu.

Sąd zważył co następuje:

Oskarżony nie kwestionował popełnienia przez siebie przestępstwa z art. 178a § 1 kk, przyznał się zarówno w postępowaniu przygotowawczym jak i przed Sądem.

Fakt prowadzenia przez niego pojazdu pod wpływem alkoholu został ponadto stwierdzony badaniami na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu oraz notatkami urzędowymi sporządzonymi przez interweniujących w dniu zdarzenia funkcjonariuszy policji (k. 2, 3-4). Po zatrzymaniu do kontroli drogowej w dniu 15 lipca 2018 roku funkcjonariusze dokonali zbadania zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu przy użyciu Alkomatem (k.3-4). Dwukrotnie przeprowadzone badanie wykazało początkowo zawartość 0,84 mg/l alkoholu, zaś w drugim badaniu 0,81 mg/l alkoholu i w trzecim 0,82 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu.

Swoim zachowaniem oskarżony niewątpliwie wyczerpał dyspozycję art. 178a § 1 kk, polegającą na prowadzeniu w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego pojazdu mechanicznego w ruchu lądowym, wodnym i powietrznym. Przez prowadzenie pojazdu należy rozumieć wprowadzenie go w ruch, kierowanie nim, nadawanie prędkości i hamowanie w sposób zgodny z konstrukcją pojazdu. W sprawie oskarżony został zatrzymany podczas prowadzenia samochodu osobowego na trasie (...).

Przy wymiarze kary oskarżonemu Sąd kierował się dyrektywami określonymi w art. 53 i n. kk mając na uwadze społeczną szkodliwość czynu, okoliczności jego popełnienia, warunki podmiotowe oskarżonego, jak też cele zapobiegawczo-wychowawcze.

Bezspornym jest, iż swoim zachowaniem oskarżony naruszył podstawowe zasady bezpieczeństwa w ruchu lądowym. Stanowił on realne zagrożenie dla uczestników drogi, którzy mogą wymagać od innych prawa do spokojnego i bezpiecznego przejazdu. Jako uczestnik ruchu drogowego oskarżony winien zdawać sobie sprawę z długotrwałości działania alkoholu i konieczności wzięcia tego pod uwagę przy planowaniu wyjazdów, a na pewno nie jest usprawiedliwieniem działanie pod wpływem impulsu. Za okoliczności łagodzące należało przyjąć ustabilizowane życie oskarżonego (k. 20), krytyczny stosunek do popełnionego czynu, niekaralność (k. 66). Do okoliczności obciążających Sąd zaliczył lekceważący stosunek do obowiązujących zasad ruchu drogowego i tym samym narażenie na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia i zdrowia siebie jak i innych uczestników ruchu wskutek jazdy w stanie nietrzeźwości.

Uwzględniając skalę stanu nietrzeźwości oskarżonego Sąd uznał, iż karą, która najlepiej spełni cele wychowawcze i zapobiegawcze, będzie kara wolnościowa w postaci kary grzywny. W ocenie Sądu w oparciu o okoliczności łagodzące i obciążające jej wymiar 80 stawek w sposób wystarczający winien wpłynąć na zapobieżenie powrotowi do przestępstwa i uświadomić oskarżonemu naganność jego zachowania, a tym samym w wystarczający sposób spełnić wszelkie

stawiane przed wymiarem kary cele. Z uwagi na możliwości majątkowe i potrzebę wydatków na utrzymanie dwojga małych dzieci wymiar jednej stawki należało określić w jej dolnej granicy - 10 zł.

Ponadto Sąd orzekł w stosunku do oskarżonego, obligatoryjny w tym wypadku z uwagi na charakter popełnionego przestępstwa, środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym na okres 3 lat. Ponadto z uwagi na to, że zatrzymano oskarżonemu dokument uprawniający do prowadzenia pojazdów Sąd na poczet tego środka zaliczył okres zatrzymania prawa jazdy (art. 63 § 4 kk).

Na mocy art. 43a § 2 kk orzeczono wobec oskarżonego świadczenie pieniężne, obligatoryjnie w tym przypadku, w wysokości 5 000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym i Pomocy Postpenitencjarnej.

Z uwagi na sytuację majątkową oskarżonego Sąd obciążył oskarżonego kosztami sądowymi na podstawie art. 626 kpk.